

МАЛЬДІВИ

Кожен з нас хоч раз у житті бачив красиву заставку на робочому столі комп'ютера: білосніжний пісок, прозора вода кольору ніжної бірюзи, кольорові рибки, кілька пальм і невідмінний атрибут такої картинки – гамак... Після чого неодмінно поставало питання: це реальність чи фотошоп? Це, мабуть, десь у Раю так буває?... Після відвідин одного з островів Республіки Мальдіви з цілковитою впевненістю й відповідальністю можно запевнити: це не фотошоп – в реальності все саме так і виглядає. І якщо є десь Рай на Землі, то це саме там...

Міжнародний аеропорт на Мальдівах – дерев'яний пліт посеред Індійського океану

Переліт з Відня тривав десять годин без пересадок. Різниця з київським часом – дві години. Однак якщо гадаєте, що Мале – столиця Мальдів, куди прилітають літаки з усього світу, це остаточний пункт призначення, то глибоко помиляєтесь: подорож до мальдівських островів значно довшо.

Після приземлення в Міжнародному аеропорту Мале пасажирів запросили до невеличкого автобуса й відвезли до внутрішнього аеропорту. Через дві години туристи пересіли в невеличкий гелікоптер, розрахований на десятеро людей. За годину гвинтокрил доправив туристів до ще одного аеропорту країни «внутрішнього», який розмістився на дерев'яному плоті з бамбуку розміром 7x7 м посеред Індійського океану. Над «летовищем» гордо майорів напис: «Міжнародний аеропорт Філітейо». Філітейо – назва острова, до якого дісталися невеличким катером хвилин за тридцять.

Що таке Мальдіви

Мальдіви (або Мальдівська Республіка, державною мовою дівегі – Divehi Raaje) – держава, що складається з кількох груп островів, розташована в Індійському океані поблизу екватора, за 600 км на південний захід від Шрі-Ланки. Загальна площа 90.000 км². Столиця – Мале, де проживає 120.000 чоловік. Фома правління – Президентська Республіка з 48 депутатами. Релігія – мусульманство на 100%. Населення – 386.000 чоловік. Державна мова – дівегі й англійська. ЗМІ – одна англійська щоденна газета й одна – мовою дівегі. ТБ – Мальдівське державне, азійське й австралійське супутникове. На островах спеціально для туристів – CNN і Deutsche Welle. Товари на експорт – риба, морепродукти й кокосові горіхи. Імпортні товари – рис, мука, олія, різноманітні промислові товари. Торгові партнери Мальдів – Тайланд, Шрі-Ланка, Японія та Південна Корея. Дохід на душу населення – 2.000 доларів США. Держава-член ООН.

За час свого існування ця країна перебувала під впливом різних колоністів: португальців, голландців, французів і британців. Однак з 11 листопада 1965 року Мальдіви стали незалежною республікою.

На Мальдівах живуть і відпочивають у дерев'яних бунгало

Мальдівські готелі відрізняються від тих, що ми, європейці, звикли бачити – тут немає хмарочосів чи навіть готелів на поверхів 5-6. На кожному острові побудовані невеличкі скромні дерев'яні бунгало, розраховані на 2-3 особи. Там є одне-два ліжка з москітною сіткою, стіл, крісло, дві тумбочки, шафа, телевізор, міні-бар і телефон. Душ і туалет – поруч, без покрівлі, під відкритим небом. Вода в душі нагрівалася від сонця. Кожен з таких будиночків має веранду з кількома кріслами, лежачками й матрацами.

Мальдіви – екологічно чиста країна

Всі меблі виготовлені виключно з дерева. Прибиральник постійно тягав за собою величезного мішка для сміття – але не пластикового, а... лляного.

На Мальдівах ніколи не побачите пластикової пляшки, лише скляні.

«Деревом життя» на Мальдівах називають кокос

Мабуть, немає у світі жодного дерева, яке можна було б використовувати так різноманітно, як кокосова пальма. Саме вона є другим за важливістю «пунктом» у мальдівській економіці. З м'якоти кокоса особливим методом варіння отримують олію, яку використовують під час приготування їжі й для експорту в інші країни. А ще мальдівці використовують кокосову олію для змащування човнів. Тутешні мешканці люблять пити сік «тоді» (Toddy), який вживають до сніданку. Його отримують, надрізаючи стебло пальмової квітки. З пальмових гілок місцеві жителі плетуть килимки й кошачки, а шкаралупа стиглих кокосів слугує в домашньому господарстві замість ложок і мисок. Ба більше, з них виготовляють снасті й канати – цим мистецтвом мальдівці славляться давно, ще з XVI-XVII століть. Вже тоді ці вироби вважалися найкращими серед країн басейну Індійського океану.

Мальдівці споживають дуже багато кокосів: середньостатистична мальдівська сім'я з'їдає 20-30 кокосових горіхів упорядок тижня.

На Мальдівах можна харчуватися лише кокосами

На кожному острові багато пальм. Кожна дає 60-80 плодів на рік. Кокоси падають згори безперестанку (це навіть доволі небезпечно).

На третій день перебування на острові Філітейо звернула увагу на те, що місцеві жителі, які прибирали сміття, штовхають перед собою невеличкого візка, в який клали кокоси, що впали з дерев. Біля цих мальдівців одразу збиралося кілька туристів. Тож вирішила дізнатися, в чому річ. З'ясувалося, що місцеві організували такий собі міні-бізнес: вони брали ще нестигли зелені кокосові горіхи, розбивали їх навпіл томагавком, виливали сік у склянки, а з молодого шкіри плода майстрували ложечки, якими можна було виїдати білосніжну м'якоть кокоса. За 2-3 горіхи туристи дають їм по 1-2 долари. Слід зазначити, що кокос дуже калорійний, багатий на мікроелементи, вітаміни, амінокислоти та клітковину. Споживання дорослою людиною одного-двох кокосів цілком може замінити сніданок, обід чи вечерю.

Вирушаючи на Мальдіви, не купуйте путівку «все включено»

Сервіс на Мальдівських островах – екстра класу. Побувавши у 32 країнах, побачила і відчула, що такого різноманіття їжі, як там, немає ніде. Туристам пропонують всі можливі види м'яса (крім свинини), рибу й морепродукти, дивовижне різноманіття фруктів, а ще влаштовують тематичні вечори кухонь різних країн світу – індійської, мексиканської, тайської, іспанської... Всього й не перелічиш! Як правило, туристичні фірми пропонують варіанти, де «все включено». На це туристи частенько «ведуться» – це їхня помилка номер один (на це звертають увагу навіть німецькомовні рекламки для туристів). Річ у тім, що при майже 90-відсотковій вологості й постійній спеці їсти тричі на день не виникає жодного бажання. На кожному з островів є бари й ресторани (окрім основного) а la carte – там вам приготують вишукані страви європейської та азійської кухні. Морепродукти потрапляють на стіл прямицінько з Індійського океану. Звісно, вечеря в такому закладі обійдеться від 80 доларів США на особу і вище, а за пляшку вина доведеться віддати мінімум 40 доларів. Тож варто брати путівку НВ – путівка зі сніданком та вечерею. Пообідати можна кокосами.

Як виглядає острів на Мальдівах?

До складу Мальдівської республіки входять 1.196 островів, 203 з яких заселені місцевими жителями і понад 100 призначені для відпочиваючих. Всі решта – безлюдні. Хто сьогодні прилітає на Мальдіви на відпочинок, може вибрати одне з 16.000 місць. Найменший острів вміщає 14 туристів, найбільший – 900.

Величина острова вимірюється часом, протягом якого можна його обійти. Великий острів можна оглянути за годину, маленький – максимум за 15хвилин. Острів Філітейо обійшла за півгодини, розрахований він на відпочинок 250 туристів.

Природа на островах стандартна: тропічний ліс, кокосові пальми, пісок. І хто побачив хоч один з них, той може з легкістю уявити, як виглядають інші.

Чим займаються, де живуть і що їдять мальдівці

Порівняно з попередніми роками, коли під час спорудження будинків використовувалося переважно пальмове листя, сьогодні шораз поширенішим є кораловий камінь і навіть цегла. У типовому мальдівському будинку є жиле приміщення й, залежно від величини сім'ї, одна чи більше спальень. Мальдівці – єдиний народ у Південній Азії, що спить не на підлозі (традиційно), а на ліжках. Кухня розташована за межами будинку. В саду, де ростуть дерева папаї, хлібне дерево й кокосова пальма, неодмінним атрибутом є гамак.

За земельну ділянку розміром 30x15 м, загороджену невеликим плотом, сім'я сплачує податок у державний бюджет.

Островом керує «katibu» – ця людина має бути вихідцем з цього ж острова. Однак передумовою для вибору на цю посаду є досконале знання ісламського права.

Соціальна ієрархія на острові визначається власністю традиційного мальдівського човна – доні (Dhoni), розрахованого на 8-10 чоловік. Такий човен використовується для ловлі риби й морепродуктів. Майже половину улову отримує власник доні. За го-

дину рибалки з доні виловлюють 200–600 рибин скумбрії, риби-меча й навіть акули. Рибу мальдівці згодом варять, в'ялять, засолюють і вудять. Частину споживають самі, решта йде на експорт до Шрі-Ланки, Тайланду й Кореї. Вона потрапляє також на рефрижераторні кораблі, розташовані біля деяких островів. Перевагою для рибалок є те, що вони на руки готівкою отримують 50 відсотків від відпускної ціни, решта суми потрапляє до уряду в Мале. Крім того, на Мальдівах є завод з виготовлення консерв з тунця.

Харчуються мальдівці переваж рибою, з якої отримують необхідний білок, мінерали й вітаміни. Вуглеводи беруть з кокосового горіха, плодів хлібного дерева та клубнеплодів, їхній раціон багатий на овочі, зелень, лимони й печінку риби.

Чим зайнятися на Мальдівах?

На туристів, що прилітають сюди на відпочинок, чекають три позитивних моменти: неймовірно красиві й чисті пляжі, фантастичний підводний світ і, за винятком кількох мусонних місяців, приємна температура й тепла погода майже цілий рік.

На острові можна зайнятися дайвінгом – для цього є тренери. Але найпростіше й найдешевше – це взяти напрокат маску й ласты. Півдня можна провести в океані, спостерігаючи за кольоровими рибами, скатами й навіть невеличкими акулами – хороший настрій і позитивні емоції Вам гарантовано.

Ще туристи люблять їздити на острови, де мешкають лише корінні жителі. Це можна зробити лише за наявності спеціального дозволу. В іншому разі за спонтанні відвідини на Вас чекає кара у вигляді арешту.

Оглядини Мале – столиці Мальдів

Причал із човнами, що прибувають з готельних островів, розташований на Маріна Драйв, поряд з причалом самого президента. На рейді стоять щонайменше дванадцять або й більше вантажних суден міжнародного сполучення, що пливають, зокрема, до Шрі-Ланки й Сінгапуру, та обслуговують острови, розташовані дуже далеко від Мале. Недалеко від пристані розташовані урядові будівлі: Міністерство внутрішніх справ, Головне управління поліції, парламент, президентська резиденція, Міністерство охорони здоров'я та ін.

Біля міністерських будівель припарковані мопеди – один із найпопулярніших видів транспорту. Хоча машинами в столиці також користуються – з 1972 року кількість автомобілів у Мале зросла від 10 до 15.000 тисяч.

Недалеко від парламенту можна побачити найбільшу святынню мальдівців – Medu Ziyarat, де міститься мавзолей святого, який у 1153 році проголосив тут іслам. Кажуть, він був персом або марокканцем.

Nukuru Miskiy – найбільша й найважливіша мечеть країни. Перший її камінь був закладений ще в XII столітті. А сучасна будівля постала у 1656 році. Кімната для молитов виконана з різьбленого й пофарбованого дерева.

Напроти мечеті розташований будинок під назвою Muleaage – бюро президента, побудоване всередині 20-их років у стилі, дуже популярному на Шрі-Ланці.

Пройшовши трохи далі, можна потрапити до Парку Султана, в якому знаходиться музей. Праворуч – Мечеть п'ятниці й мінарет.

У музеї височить трон султана, крісла, на яких сиділи вельможі, моделі мальдівських човнів, олійні лампи, державні документи, старі фотографії, предмети, якими користувався сам султан.

Мечеть п'ятниці була збудована у 1984 році, і є найбільшою мечеттю Мальдів. Вона єдина в усій країні, яку, за винятком часу для молитов, можуть відвідати представники інших релігій.

Базарний квартал

Поруч із багатоповерховим торговельним центром розташовані магазини меблів, сувенірні магазинчики, книжкові, магазини з посудом, а поруч з ними – маленькі кафе, де можна випити ароматного чаю. Всюди шум і гам, групами стоять чоловіки, що носять традиційний мальдівський одяг – саронг. Заробивши гроші за виловлену рибу й кокоси, мальдівці купують тут для себе товари першої необхідності.

Цікаво пройтися павільйоном, де продаються овочі й фрук-

ти: банани, папайя, манго, чилі, лимони, плоди хлібного дерева, корені таро й листя бетельної пальми. На вулиці перед павільйоном продаються кокосові горіхи, а навпроти щодня відкривається «блошиний» ринок.

Якщо пройдете вздовж набережної, то побачите багато човнів «доні», багато з яких виглядають, наче справжні будиночки на воді з місцем для снання й невеличкою кухнею.

Сувеніри

Вибір сувенірів на Мальдівах невеличкий. Якщо захочете привезти з собою щось справді «мальдівське», то можете купити традиційні простенькі мальдівські таблички-малюночки, виконані переважно чорною та червоною олійною фарбою на дереві. Ще можна придбати розмальовані попільнички або вази з дерева.

Популярним «сувеніром» є монети, що вийшли з обігу – їх також можна придбати в сувенірній крамниці.

А ось корали чи панцирі черепах вивезти додому не вдасться – такі «товари» строго охороняються законом, а якщо наважитесь зробити це, – штраф неминучий.

Вікторія РОМАНЧУК

